

Osaloominguline näidend

" P u h a s t i b u s

Autor: Hilja Haan

TEGELASED:

KARU
HUNT
REBANE
JÄNES
TIBU

Tegevuskoht - mets

KARU: (võimleb keepasuu ees ja laulab)

Mömm, mömm, mömm, mömm,
olen karujõmm
Uni oli mul nii hea
mömm, mömm, mömm, mömm, mömm

REBANE: (võimleb oma keepasuu ees ja laulab edvistades)

Olen tark ja kaval loom,
kaval loom, kaval loom
Mul on hästi kena keen,
kena keen, kena keen
Saba see ju ehib mind, ehib mind
ehib mind
kenad jalad, kena rind, kena rind
kena rind
(viisil "Uhti, uhti, uhkesti")

JÄNKU: (hüppab pöösast välja, võimleb ja laulab)

Heps ja heps, heps ja heps
olen tubli karvateps
Kõrgust hüppan hästi ma
jõeata lidun heelega
keegi kätte mind ei saa
ih-ih-hii ja ah-ah-haa

(viisil "Uhti, uhti, uhkesti") Eesti rahvalaul

KARU:

Nüüd võimlen, et pea on märg
küll kulukn ära meekärg

REBANE:

Ma eile viimast korda sõin
kui farmist kana üle lõin

HUNT:

Ma tunnen, isu on mul hea
kui saaks nüüd kätte lamba hea.

JÄNES: Ma öösel rahtu näksisin
kuid pärast jälle keksisin
Ka mul on varuks nälg

LOOMAD: (koos)

Meil kõigil kõhud tühjad. Küll on hull!
Nii sul kui mul, nii sul kui mul.
Kes annaks teitu meile, nii teile kui meile
nii teile kui meile

JÄNES:

(kikitab kõrvu)
Ma midagi kuulen, vist keegi seal tuleb

HUNT:

Ma midagi haistan, üks jalg seal paistab

REBANE:

Näen midagi kollast
mis võiks see küll olla?

KARU:

Kui ta lõpuks siia jõuab
siis ta nime kehe nõuan.

TIBU:

(tuleb lauldas)
Olen tip-tip -tibukene
väike kanapejakene
Olen üsna tillukene
kannema illukene
Kadunud on minu ema
kuhu kadus ära tema?
Jättis maha pejukese,
väikse tibu tillukese.
(Laulu "Tibukene" järgi Ungari lastelaul)

LOOMAD:

(tulevad tibu uudistama)

KARU: Oi, sa oled kollane kui meekärg.

HUNT: Sa oled nii pehme nagu lambatall.

JÄNES: Kas sa ei ole mitte võilille meedi?

Ma armastan neid krõmpsutada.

REBANE: Ma tunnen sind, ilusakene

armasakene, väike kanapejakene.

LOOMAD: (koos) Meie tahaksime proovida

kuidas sa maitsed. Me sööme sind natukene!

TIBU: (lastele) Oj, mis nüüd küll saab!

Nüüd võib mind pühkida ainult kavalus.

(loomadele) Ma ei ole sulle vastu

Luban end sülla, aga oone tahan teada,

kas olete ka tublid loomad, kelle kõhtu ma lähen.

LOOMAD: (koos) Meie olame tublid

TIBU: Kas hammikvõimlemist tegite?

LOOMAD: Tegime!

TIBU: Kas keepad puhtaks pühkisite?

LOOMAD: Pühkisime

TIBU: Kas käpad ja kasukad puhtaks pesite?

Olen nii puhas, et ei saa lubada, et mind mustade
käppadega suhu pistate. Ega te vist hambaidki pes-
nud?

HUNT: (terisedes) Olen kriimsilm, milleks ennast pesta

KARU: Kui ma talveunne heitsin, siis pesin

REBANE: Ma unustasin, kulla tibu, täna pesemise,
eile pesin.

JÄNES: Aga mina pesin talvel lumega

TIBU: Ei. Enne kui te pole end pesnud, ei või ma lubada
end sülla. Olen väga puhas tibu

LOOMAD: Me läheme kehe pesema!

JÄNES: Ma tean üht oja siin lähedal.

LOOMAD: Sa oota neid siin, me tuleme kehe tagasi!

TIBU: Minge aga minge ja tulge puhaatena tagasi!

(Loomad lähevad ära)

KUKEKE: (tuleb)

Ku-ku-ku-ku kus sa elad?

kus sa elad, kus sa elad.

ka-ka-ka-ka sa koju tuleb?

TIBU: (jookseb vastu)

Ära ole kuri, kukeke

tulin metsa värsket õhku hingama

ja pidin peaaegu loomadele hammikusöögika saama.

Aga et ma olen puhas kanapeeg, siis see
mind pühkiski.

KUKEKE: Ka-ka kanaema ootab, ootab sind

ke-ke kodus ju-ju jutustad

mi-nis juhtus
(lühenev ära)

TIBU: (laulab)

Olen tipp-tepp tibukene,
väike kanapejakene
Loomad said nüüd ninanipsu
mina puhas tibu-tipsu.
(laul "Tibukene" Ungari lastelaul)